

ПАСХАЛЬНЕ ПОСЛАННЯ МИТРОПОЛИТА БІЛОЦЕРКІВСЬКОГО І БОГУСЛАВСЬКОГО АВГУСТИНА

всечесному духовенству,
боголюбивому чернецтву і всім вірним чадам
Білоцерківської єпархії Української Православної Церкви

*Пристѣпимъ свѣщеніи, ісходѣи хрѣтѣ
і зъ грѣба ѣкѣ женихѣ, і спрѣздѣнимъ
любѣспрѣдѣнными чѣнами
пѣсхѣ бжїю спасѣтельнѣю
(канон Пасхи, піснь 5-та)*

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Від щирого серця вітаю усіх вас, возлюблені у Господі всечесні отці, дорогі брати і сестри цими радісними та життєстверджуючими словами! «Вчора спогребохся Тобі, Христе», – сповіщає нині Свята Церква, і ми якусь мить споглядаємо Страсну седмицю. Минули дні скорботи, пережито Велику п'ятницю, пройшла напружена тиша Великої суботи, коли Превічний Бог почивав у Гробі, а «нині все наповнилося світлом» (канон Пасхи, пісня 3-я). Нетлінне, божественне Світло розігнало пітьму безвиході, стерло печать смутку з наших облич. О, диво: ще вчора ми страждали і почувалися осиротілими і полишеними, а сьогодні – стоїмо перед широко розчиненими воротами Вівтаря і на повні груди вдихаємо свободу, радість, любов і перемогу. Як мироносиці перед гробом Христа, ми не до кінця розуміємо, що відбулося, але трепетно слухаємо слова Ангела: «знаю, що ви шукаєте Ісуса розп'ятого, Його немає тут – Він воскрес» (Мф. 28, 5-6). Пасха Христова розкриває сенс земного існування людини. Якщо Христос воскрес, тоді і смерть не страшна, бо вона є переходом до нового, кращого світу. Тоді і добро отримає свою нагороду, і неправда – відплату, і злочин – покарання, і віра й надія – виправдання.

«Бог є світло, і немає в Ньому жодної темряви» (1 Іоанн. 1, 5). «А яке це світло?» – запитує святитель Іоанн Златоуст, і сам відповідає: «Світло не чуттєве, а духовне, яке просвіщає душу».

Як промені сонця, що, розливаючись над землею, розсіюють морок і відкривають нашому погляду всю барvistу красу довколишнього світу, тимчасово приховану під покровом ночі, так і світло життя вічного розганяє духовну темряву невідомості, осяває душу, відзеркалюється в умах і серцях людей незбагненим різноманіттям благодатних дарів Божих. «Кожна людина – ніби дзеркало: якщо на неї не впадуть сонячні промені, вона не засяє» – повчав преподобний Паїсій Святогорець. Тобто ми маємо прагнути і постаратися потрапити під промені світла благодаті Божої, щоб виконати заповідь Христа: «Так хай світить світло ваше перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла, і прославляли Отця вашого Небесного» (Мф. 5, 16).

Вірним мірилом наявності і кількості духовного світла у нас є, у першу чергу, наше ставлення до ближніх. «Хто говорить, що він у світлі, а ненавидить брата свого, той у темряві», – свідчить апостол Іоанн Богослов. Тільки любов до ближнього – щира, жертвна, діяльна – робить нас «чадами світла» (Єф. 5, 8) і «синами воскресіння», які «померти вже не можуть, бо рівні Ангелам» (Лк. 20, 36).

Дорогі брати і сестри! Наші добрі справи не слід відкладати "на потім", не треба чекати особливої нагоди, щоб прославити Христа підними вчинками. Створення міцної православної сім'ї, виховання дітей і молоді в душі євангельської істини, християнська турбота про воїнів, опіка ближніх, які перебувають в лікарнях, сиротинцях, будинках для людей похилого віку, в місцях позбавлення волі, – все це, як і багато іншого, ми повинні намагатись робити щоденно. Пасхою Христовою ми щороку розпочинаємо новий період і у церковному, і у своєму власному житті, бо Воскреслий Христос дарує нам нові сили для здійснення всіх наших справ – і великих, і малих.

На превеликий жаль, уже не перший Великдень ми зустрічаємо, звідусіль притисненими важкими життєвими обставинами. Але попри всі труднощі, які часом нам видаються надмірними чи нестерпними, ми, православні християни, повинні завжди залишатися вірними своєму покликанню – немочі немічних носити (Рим. 15, 1). Наш високий моральний обов'язок – виявляти мужність і стійкість, не падати духом, але, зміцнюючись дарами Пасхи Христової, бути опорою для тих, кому особливо сутужно.

Прославимо ж Воскреслого Спасителя світу не лише церковними піснеспівами, а й євангельськими, добрими справами при кожній нагоді, подаючи іншим приклад християнської любові до ближніх в ім'я Господа нашого Ісуса Христа!

Від усього серця знову й знову вітаю вас, дорогі отці, брати і сестри, зі святом Світлого Христового Воскресіння! Поспішаю розділити радість Святої Пасхи з кожним, хто сповідує Христа Воскреслого, і з усіма людьми, жити серед яких судив нам Господь. Радість, мир, благодатну допомогу Свою у добрих справах хай дарує усім нам Той, Хто сьогодні постав із Гробу – Спаситель світу Христос!

ВОІСТИНУ ХРИСТОС ВОСКРЕС!

+ Августин,

Пасха Христова
2017 р.,
м. Біла Церква

Смирений
з ласки Божої
митрополит Білоцерківський і Богуславський

ПАСХАЛЬНОЕ ПОСЛАНИЕ МИТРОПОЛИТА БЕЛОЦЕРКОВСКОГО И БОГУСЛАВСКОГО АВГУСТИНА

всечестному духовенству,
боголюбивому монашеству и всем верным чадам
Белоцерковской епархии Украинской Православной Церкви

Нынѣ всѣ исполнишася свѣта,
нбо же и земля и пренспѣдана:
да прѣзидетъ оубо всѣ тварь востаніе хрѣтово,
въ немже оутверждается
(канон Пасхи, песнь 5-я)

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Сердечно поздравляю всех вас, возлюбленные о Господе всечестные отцы, дорогие братья и сестры этими радостными и жизнеутверждающими словами! «Вчера спогребохся Тебе, Христе», – возвещает ныне Святая Церковь, и мы на мгновение видим Страстную седмицу. Миновали дни скорби, пережили Великую пятницу, прошла напряженная тишина Великой субботы, когда Предвечный Бог почивал во Гробе, а «ныне все наполнилось светом» (канон Пасхи, песнь 3-я). Нетленный, божественный Свет разогнал тьму безысходности, стер печать печали с наших лиц. О, чудо: еще вчера мы страдали и чувствовали себя осиротевшими и оставленными, а сегодня – стоим перед широко раскрытыми вратами Алтаря и на полную грудь вдыхаем свободу, радость, любовь и победу. Как мироносицы перед гробом Христа, мы не до конца понимаем, что произошло, но трепетно слушаем слова Ангела: «знаю, что вы ищете Иисуса распятого, Его нет здесь – Он воскрес» (Мф. 28, 5-6). Пасха Христова раскрывает смысл земного существования человека. Если Христос воскрес, тогда и смерть не страшна, потому что она является переходом к новому, лучшему миру. Тогда и добро получит свою награду, и неправда – возмездие, и преступление – наказание, и вера с надеждой – оправдание.

«Бог есть свет, и нет в Нем никакой тьмы» (1 Иоанн. 1, 5). «А какой это свет?» – спрашивает святитель Иоанн Златоуст, и сам отвечает: «Свет не чувственный, а духовный, который просвещает душу».

Как лучи солнца, разливаясь над землей, рассеивают мрак и открывают нашему взору всю красоту окружающего мира, временно скрытую под покровом ночи, так и свет жизни вечной разгоняет духовную тьму неизвестности, озаряя душу, отображается в умах и сердцах людей непостижимым многообразием благодатных даров Божиих. «Каждый человек – словно зеркало: если на него не упадут солнечные лучи, он не засияет» – поучал преподобный Паисий Святоторец. То есть мы должны стремиться и стараться попасть под лучи света благодати Божией, чтобы исполнить заповедь Христа: «Так да светит свет ваш пред людьми, чтобы они видели ваши добрые дела и прославляли Отца вашего Небесного» (Мф. 5, 16).

Верным мерилom наличия и количества духовного света в нас, в нашем естестве является, в первую очередь, наше отношение к ближним. «Кто говорит, что он во свете, а ненавидит брата своего, тот находится во тьме», – свидетельствует апостол Иоанн Богослов. Только любовь к ближнему – искренняя, жертвенная, деятельная – делает нас «чадами света» (Еф. 5, 8) и «сынами воскресения», которые «умереть уже не могут, ибо они равны Ангелам» (Лк. 20, 36).

Дорогие братья и сестры! Наши добрые дела не стоит откладывать "на потом", не надо ждать особого случая, чтобы прославить Христа достойными поступками. Создание крепкой православной семьи, воспитание детей и молодежи в духе евангельской истины, христианская забота о воинах, забота о ближних, находящихся в больницах, приютах, домах престарелых, в местах лишения свободы, – все это, как и многое другое, мы должны стараться делать ежедневно. Пасхой Христовой мы ежегодно начинаем новый период и в церковной, и в своей собственной жизни, ибо Воскресший Христос дарует нам новые силы для совершения всех наших дел – и больших, и малых.

К большому сожалению, уже не первую Пасху мы встречаем, отовсюду стесненными тяжелыми жизненными обстоятельствами. Но, несмотря на все трудности, которые порой нам кажутся чрезмерными или невыносимыми, мы, православные христиане, должны всегда оставаться верными своему призванию – немощи немощных носить (Рим. 15, 1). Наш высокий нравственный долг – проявлять мужество и стойкость, не падать духом, но, укрепляясь дарами Пасхи Христовой, быть опорой для тех, кому особенно трудно.

Прославим же Воскресшего Спасителя мира не только церковными песнопениями, но и евангельскими, добрыми делами при каждой возможности, подавая другим пример христианской любви к ближним во имя Господа нашего Иисуса Христа!

От всего сердца вновь и вновь поздравляю вас, дорогие отцы, братья и сестры, с праздником Светлого Христова Воскресения! Спешу разделить радость Святой Пасхи с каждым, кто исповедует Христа Воскресшего, и со всеми людьми, жить среди которых судил нам Господь. Радость, мир, благодатную помощь Свою в добрых делах да дарует всем нам Тот, Кто сегодня восстал из Гроба – Спаситель мира Христос!

ВОИСТИНУ ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

+ Августин,

Пасха Христова
2017 г.,
г. Белая Церковь

Смиренный
милостию Божией
митрополит Белоцерковский и Богуславский